

Resolució 465/2022, de 3 de juny**Número d'expedient de la Reclamació:** 366/2022**Administració reclamada:** Ajuntament de Maçanet de la Selva**Informació reclamada:** Un acta policial i un informe sanitari.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: L'Ajuntament invoca com a causa principal per denegar les dues informacions sol·licitades el fet de la inexistència d'un expedient administratiu obert, circumstància que, com ha tingut ocasió de resoldre la GAIP en anteriors casos i així se'n fa ressò l'informe municipal, impedeix resoldre les sol·licituds d'informació d'acord amb les previsions de la legislació de procediment administratiu (disposició addicional 1a LTAIPBG i article 53 LPAC). Aquesta conclusió és inapel·lable, però també ho és que, tractant-se, com indiscutiblement es tracta, d'una sol·licitud d'informació pública, si l'accés a ella no es regeix per la legislació de procediment administratiu, s'ha de resoldre per la de transparència i dret d'accés a la informació pública. En definitiva, la manca d'un procediment administratiu obert que contingui la informació sol·licitada no justifica en absolut que es denegui aquesta, sinó només que s'hagi d'aplicar l'LTAIPBG per resoldre les sol·licituds. L'Ajuntament també al·lega l'existència d'un recurs contenciós administratiu que afectaria el mateix objecte de la informació sol·licitada per l'apartat 1 de la sol·licitud, motiu pel qual considera que concorre en aquest cas el límit al dret d'accés a la informació pública de l'article 21.1.d LTAIPBG, segons el qual "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) d) El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva". La GAIP ve entenent que, d'acord amb la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre accés als documents públics, que ha inspirat la legislació espanyola i catalana en aquesta matèria, aquest límit s'aplica per protegir la reserva dels documents elaborats per Administracions públiques per a la seva defensa en processos judicials; no és aquest el cas, perquè tant l'acta policial, com l'informe de sanitat sol·licitats s'han elaborat amb finalitats molt diferents a la defensa judicial de l'Ajuntament, motiu pel qual és procedent descartar la concurrència del límit previst per l'article 21.1.d LTAIPBG. Finalment, i en relació amb el segon apartat de la sol·licitud (l'informe sanitari), l'Ajuntament també al·lega que aquesta informació no forma part de cap expedient administratiu obert (motiu pel qual li són plenament aplicables les consideracions fetes més amunt, en el sentit que aquest fet no justifica denegar la informació sol·licitada, sinó únicament resoldre la sol·licitud en aplicació de l'LTAIPBG) i addicionalment que cal tenir en compte que aquest informe no ha estat emès per l'Ajuntament de Maçanet de la Selva sinó pels serveis territorials de Salut de la Generalitat de Catalunya i que són els serveis territorials qui proposen l'obertura d'un procediment sancionador. Segons l'article 2.b LTAIPBG, el que defineix la informació pública és estar en poder de l'Administració, de manera que les administracions són obligades a facilitar la informació sol·licitada que obra en el seu poder, amb total independència de la que l'hagi elaborada; tant és així que si bé l'article 30 LTAIPBG regula la derivació de les sol·licituds d'informació pública a altres Administracions, aquesta opció únicament està legitimada si l'Administració a la qual s'ha adreçat la sol·licitud no disposa de la informació sol·licitada. En aquest cas l'informe municipal posa de manifest que l'Ajuntament coneix el contingut de l'informe sanitari, perquè fins i tot en reproduïx les recomanacions i l'Alcaldia hi ha fet referència en un decret. Per tant, si disposa de l'informe, l'Ajuntament és responsable de facilitar-lo a la persona reclamant, llevat que concorrin altres causes que puguin justificar la

denegació; i si no el té en el seu poder, el que ha de fer l'Ajuntament és derivar aquesta part de la sol·licitud al Departament de Salut, d'acord amb els requisits establerts pels articles 30 LTAIPBG i 57 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Ajuntaments. Empreses. Persona interessada. Acta policial. Informe. Reclamació contra desestimació. Procediment administratiu obert. Règim especial d'accés. Derivació. Informació pública. Regla d'autor. Límits. Igualtat de les parts dels processos judicials. Investigació i sanció d'infraccions. Dades personals especialment protegides.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 19 d'abril de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 366/2022, presentada en representació d'una companyia d'aigües contra l'Ajuntament de Maçanet de la Selva, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 de març de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament de Maçanet de la Selva: "Sol·licitem que ens envieu acta policial del dia 10 de març del 2022 on va haver-hi la visita/inspecció en els pous de la riera de Santa Coloma, planta ETAP i pous Perdius a nom de Rec Madral companyia d'aigües SA, ja que vam trobar desapareguts tots els cadenats i cadenes".
3. El 8 d'abril de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament de Maçanet de la Selva: "Com a part interessada preguem ens feu arribar l'informe sanitari que aquest Ajuntament va encarregar dies enrere a l'Agència de Salut Pública, referent el servei d'aigua de la Urbanització Residencial Park de Maçanet de la Selva".
4. El 13 d'abril de 2022 l'Ajuntament resol les dues sol·licituds anteriors denegant l'accés sol·licitat, en base a la consideració que no hi hauria cap expedient obert en cap dels dos casos. En el segon, a més, la resolució municipal indica que qui atorga l'informe sol·licitat és el Departament de Salut.
5. La Reclamació presentada el de 2022 indica que l'empresa reclamant demana la informació sol·licitada en la seva condició de concessionària de facto de l'aigua a una urbanització.
6. El 26 d'abril de 2022 la GAIP requereix a la persona reclamant que acrediti la representació en la que afirma actuar, cosa que la persona reclamant fa el mateix dia.

7. El 28 d'abril de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Maçanet de la Selva i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 28 d'abril de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
9. El 24 de maig de 2022 la GAIP rep l'informe i l'expedient requerits a l'Ajuntament. L'informe reproduïx la resolució denegatòria indicada a l'antecedent 4: "Amb relació a la instància E2022001994, de 14 de març de 2022, l'article 53.a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant LPAC) disposa que les persones interessades tenen dret a accedir i obtenir còpia dels documents continguts en els procediments en els quals tenen aquesta condició. En el mateix sentit, l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, també estableix que "els ciutadans que tenen la condició de persones interessades en un procediment administratiu en tramitació tenen dret a accedir a l'expedient i a obtenir còpia dels documents que en formen part. Si els documents són en format electrònic, els ciutadans tenen dret a obtenir-ne còpies electròniques". D'acord amb aquestes disposicions, a les persones interessades en procediments oberts no els és d'aplicació el règim d'accés general de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant LTAIGBG) sinó el que estableix la normativa de procediment administratiu general, tal i com estableix la disposició addicional primera LTAIPBG: "l'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu". Però el cert és que, en aquest cas, almenys en el moment de formular la sol·licitud i actualment, no correspon aplicar el règim jurídic especial d'accés reconegut per l'article 53 LPAC a les persones interessades en un procediment administratiu obert, perquè el document al qual es demana accedir no es correspon amb un procediment administratiu, sinó amb una fase de diligències prèvies encara en tràmit, la finalitat de la qual és que l'administració es proveeixi de la informació necessària per fonamentar la decisió d'incoar, o no, un procediment administratiu. Per tant, mentre no s'iniciï un procediment administratiu, no es pot aplicar el règim d'accés reservat per als procediments

administratius oberts. Efectivament, la legislació és clara en no donar a aquesta fase prèvia d'investigació la naturalesa de procediment administratiu, com ho és també la jurisprudència. Així, la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, (en endavant, LPAC), en el seu, article 55, és clara en situar la fase d'informació com un "període" aliè i previ a l'inici del procediment administratiu, especialment previst perquè els òrgans competents per iniciar un procediment puguin, prèviament a prendre aquesta decisió, tenir informació precisa sobre els fets, les persones responsables i les circumstàncies que puguin ser rellevants per al cas: "Article 55. Informació i actuacions prèvies". I, per si la normativa no fos prou clara, la jurisprudència és contundent i continuada en assenyalar que aquesta fase prèvia no és, pròpiament, un procediment administratiu. Per totes, la Sentència de l'Audiència Nacional 642/2009, d'abril de 2009, (Núm. Recurs: 438/2008) - ECLI: ES:AN:2009:1642: "como esta Sala ha declarado con reiteración (SSAN 15-10-2004, Rec. 855/2002, 24-5-2002, Rec. 602/2000 y 11-5-2001. Rec. 1101/1999) las "actuaciones previas" son una fase preliminar anterior a la iniciación en sentido estricto, que en muchas ocasiones resulta indicada e incluso inevitable por la complejidad técnica de los hechos investigados". Pel què fa a la instància amb registre d'entrada E2022002867, de 8 d'abril de 2022, en la qual sol·licita un informe emès per l'Agència de Salut Pública amb relació al servei d'aigua de la Urbanització Maçanet Residencial Park de Maçanet de la Selva, que li són aplicables els arguments que s'han aportat anteriorment i, addicionalment cal tenir en compte que aquest informe no ha estat emès per l'Ajuntament de Maçanet de la Selva sinó pels serveis territorials de Salut de la Generalitat de Catalunya i que del què es deriva de l'informe són els serveis territorials qui proposen l'obertura d'un procediment sancionador. És per tot el què s'ha exposat que es proposa que, mitjançant resolució d'alcaldia, es resolgui el següent: DENEGAR la sol·licitud realitzada pel Sr. xxxx en data 14 de març de 2022, amb registre d'entrada E2022001994 en tant que no hi ha cap procediment administratiu obert per part de l'Ajuntament de Maçanet de la Selva. DENEGAR la sol·licitud realitzada pel Sr. xxxx en data 8 d'abril de 2022, amb registre d'entrada E2022002867 en tant que no hi ha cap procediment administratiu obert per part de l'Ajuntament de Maçanet de la Selva i que és el Departament de Salut l'òrgan que ha emès aquest informe". L'informe municipal també posa de manifest a la GAIP les consideracions següents: "Entén qui subscriu aquest informe que en la data en la qual es va sol·licitar l'acta policial juntament amb l'informe de salut no hi havia cap procediment administratiu obert per part de l'Ajuntament de Maçanet de la Selva. Es tracta, en qualsevol cas d'una fase de diligències prèvies. És per això que es resol la petició tenint en compte el què es deriva de la Resolució 252/2020, de 23 d'abril, de la GAIP que es transcriu literalment: "Però el cert és que, en aquest cas, almenys en el moment de formular la sol·licitud i actualment, no correspon aplicar el règim

jurídic especial d'accés reconegut per l'article 53 LPAC a les persones interessades en un procediment administratiu obert, perquè el document al qual es demana accedir no es correspon amb un procediment administratiu, sinó amb una fase de diligències prèvies encara en tràmit, la finalitat de la qual és que l'administració es proveeixi de la informació necessària per fonamentar la decisió d'incoar, o no, un procediment administratiu. Per tant, mentre no s'iniciï un procediment administratiu, no es pot aplicar el règim d'accés reservat per als procediments administratius oberts. Efectivament, la legislació és clara en no donar a aquesta fase prèvia d'investigació la naturalesa de procediment administratiu, com ho és també la jurisprudència. Així, la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, (en endavant, LPAC), en el seu, article 55, és clara en situar la fase d'informació com un "període" aliè i previ a l'inici del procediment administratiu, especialment previst perquè els òrgans competents per iniciar un procediment puguin, prèviament a prendre aquesta decisió, tenir informació precisa sobre els fets, les persones responsables i les circumstàncies que puguin ser rellevants per al cas: "Article 55. Informació i actuacions prèvies". I, per si la normativa no fos prou clara, la jurisprudència és contundent i continuada en assenyalar que aquesta fase prèvia no és, pròpiament, un procediment administratiu. Per totes, la Sentència de l'Audiència Nacional 642/2009, d'abril de 2009, (Núm. Recurs: 438/2008) - ECLI: ES:AN:2009:1642: "como esta Sala ha declarado con reiteración (SSAN 15-10-2004, Rec. 855/2002, 24-5-2002, Rec. 602/2000 y 11-5-2001, Rec. 1101/1999) las "actuaciones previas" son una fase preliminar anterior a la iniciación en sentido estricto, que en muchas ocasiones resulta indicada e incluso inevitable por la complejidad técnica de los hechos investigados". L'acta policial requerida continua, actualment, sense formar part de cap procediment administratiu. És d'importància assenyalar que en data 29/04/2022 per resolució d'alcaldia núm. 2022DECR000705, s'inicia d'ofici el procediment sobre mesures d'emergència per garantir la no interrupció de l'abastament d'aigua potable a la urbanització Residencial Park i la salubritat de la subministrada, les quals suposen la substitució temporal del prestatari privat en aquest abastament, mentre durin les circumstàncies que ho justifiquen o sigui assumit l'abastament per l'Ajuntament com a servei públic, però sense que la prestació revesteixi aquesta condició, en raó a què el servei públic està establert jurídicament però no implantat tècnicament. Aquesta resolució d'alcaldia ha estat notificada a xxxx COMPANYIA D'AIGÜES, SA i se li ha atorgat un termini de 5 dies per presentar al·legacions a la mateixa. En data 5 de maig de 2022 el Sr. xxxx, en representació de xxxx COMPANYIA D'AIGÜES, SA ha presentat les al·legacions. En l'esmentada resolució d'alcaldia es feia referència a l'informe emès per la Secretaria de Salut Pública, que fou notificat a l'Ajuntament de Maçanet en data 1 d'abril de 2022. Entén qui subscriu aquest informe que l'informe amb relació a l'estat de salubritat de l'aigua de Maçanet Residencial

Park fou emès en una fase prèvia per tenir informació precisa sobre els fets, les persones responsables i les circumstàncies que puguin ser rellevants per al cas. De l'informe de salut se'n deriva el què es transcriu literalment: “ Arran de l'incompliment de requeriments i advertències prèvies per part de l'autoritat sanitària i dels seus agents, així com per irregularitats en el compliment de les freqüències de controls analítics que estableix la normativa, el manteniment de la documentació i registres i de la gestió inadequada, s'ha proposat l'obertura d'un expedient sancionador”. Així mateix s'informa a la GAIP que, actualment, xxxx COMPANYIA D'AIGÜES, SA va interposar recurs contenciós administratiu núm. 327/2021 contra la resolució dictada per l'Ajuntament de Maçanet de la Selva de data 29 d'agost de 2021 per la qual es declara a xxxx Companyia d'aigües, SA desistida de la seva petició dirigida a l'Ajuntament perquè intervingués per tal de garantir l'accés i circulació pel camí que porta fins a les instal·lacions afectes al servei d'abastament d'aigua a la urbanització Maçanet Residencial Park, concretament als pous de la riera de Santa Coloma. Tenint en compte el recurs contenciós esmentat, també seria d'aplicació el límit al dret d'accés a la informació pública que es deriva de l'article 21.1 d) de la LTAIPBG. En qualsevol cas, reitera qui subscriu el present informe que la documentació sol·licitada per part de xxxx Companyia d'Aigües, SA, ha format part d'una fase de diligències prèvies i que no existia en la data en la qual es va sol·licitar la informació cap expedient administratiu obert”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix

la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret de la reclamant a la informació sol·licitada

La documentació aportada per l'Ajuntament accepta pacíficament que la informació sol·licitada és informació pública, i difícilment podria ser d'altra forma, tractant-se com es tracta d'una acta policial i d'un informe sanitari fet per l'Agència de Salut Pública. En conseqüència, atès el previst pels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que puguin determinar-ne la denegació.

L'Ajuntament invoca com a causa principal per denegar les dues informacions sol·licitades el fet de la inexistència d'un expedient administratiu obert, circumstància que, com ha tingut

ocasió de resoldre la GAIP en anteriors casos i així se'n fa ressò l'informe municipal, impedeix resoldre les sol·licituds d'informació d'acord amb les previsions de la legislació de procediment administratiu (disposició addicional 1a LTAIPBG i article 53 LPAC). Aquesta conclusió és inapel·lable, però també ho és que, tractant-se, com indiscutiblement es tracta, d'una sol·licitud d'informació pública, si l'accés a ella no es regeix per la legislació de procediment administratiu, s'ha de resoldre per la de transparència i dret d'accés a la informació pública. En definitiva, la manca d'un procediment administratiu obert que contingui la informació sol·licitada no justifica en absolut que es denegui aquesta, sinó només que s'hagi d'aplicar l'LTAIPBG per resoldre les sol·licituds.

L'Ajuntament també al·lega l'existència d'un recurs contenciós administratiu que afectaria el mateix objecte de la informació sol·licitada per l'apartat 1 de la sol·licitud, motiu pel qual considera que concorre en aquest cas el límit al dret d'accés a la informació pública de l'article 21.1.d LTAIPBG, segons el qual "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) d) El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva". La GAIP ve entenent que, d'acord amb la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre accés als documents públics, que ha inspirat la legislació espanyola i catalana en aquesta matèria, aquest límit s'aplica per protegir la reserva dels documents elaborats per Administracions públiques per a la seva defensa en processos judicials; no és aquest el cas, perquè tant l'acta policial, com l'informe de sanitat sol·licitats s'han elaborat amb finalitats molt diferents a la defensa judicial de l'Ajuntament, motiu pel qual és procedent descartar la concurrència del límit previst per l'article 21.1.d LTAIPBG.

Finalment, i en relació amb el segon apartat de la sol·licitud (l'informe sanitari), l'Ajuntament també al·lega que aquesta informació no forma part de cap expedient administratiu obert (motiu pel qual li són plenament aplicables les consideracions fetes més amunt, en el sentit que aquest fet no justifica denegar la informació sol·licitada, sinó únicament resoldre la sol·licitud en aplicació de l'LTAIPBG) i addicionalment que cal tenir en compte que aquest informe no ha estat emès per l'Ajuntament de Maçanet de la Selva, sinó pels serveis territorials de Salut de la Generalitat de Catalunya i que són els serveis territorials qui proposen l'obertura d'un procediment sancionador. Segons l'article 2.b LTAIPBG, el que defineix la informació pública és estar en poder de l'Administració, de manera que les administracions són obligades a facilitar la informació sol·licitada que obra en el seu poder, amb total independència de la que l'hagi elaborada; tant és així que si bé l'article 30 LTAIPBG regula la derivació de les sol·licituds d'informació pública a altres Administracions, aquesta opció únicament està legitimada si l'Administració a la qual s'ha adreçat la sol·licitud no disposa de la informació sol·licitada. En aquest cas l'informe municipal posa de manifest que l'Ajuntament coneix el contingut de l'informe sanitari, perquè fins i tot en reproduïx les recomanacions i l'Alcaldia hi ha fet

referència en un decret. Per tant, si disposa de l'informe, l'Ajuntament és responsable de facilitar-lo a la persona reclamant, llevat que concorrin altres causes que puguin justificar la denegació; i si no el té en el seu poder, el que ha de fer l'Ajuntament és derivar aquesta part de la sol·licitud al Departament de Salut, d'acord amb els requisits establerts pels articles 30 LTAIPBG i 57 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública.

Tot i que l'informe municipal no els invoca, cal valorar la concurrència dels límits al dret d'accés a la informació pública establerts pels articles 21.1.b i 23 LTAIPBG.

Segons l'article 21.1.b LTAIPBG, "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries". La finalitat d'aquest límit, segons la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics citada més amunt, i així ho ha aplicat reiteradament la GAIP, és protegir el bon fi de les actuacions d'investigació i sanció d'infraccions, especialment als efectes d'evitar que els eventuals responsables puguin escapolar-se de les seves responsabilitats. Aquest límit podria concórrer a la primera part de la sol·licitud, que demana actes policials, que són evidentment una manifestació de les potestats d'inspecció. Però és altament improbable la concurrència d'aquest límit perquè la reclamant que demana la informació és víctima, i no responsable, de les actuacions investigades.

No es pot descartar la concurrència del límit de l'article 23 LTAIPBG, segons el qual "les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud". És versemblant que, tant a les actes policials, com a l'informe sanitari, hi pugui haver dades de persones físiques a les quals s'atribueix algun tipus de responsabilitat. Si és aquest el cas, caldria tatxar la identitat de les persones físiques indicades, així com les referències que puguin dur a identificar-les fàcilment, i lliurar a l'empresa reclamant la resta de la informació sol·licitada.

A la vista de les anteriors consideracions, cal concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada, sens perjudici de la necessitat d'anonimitzar prèviament les dades relatives a persones físiques eventualment responsables d'haver comès infraccions que pugui contenir.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de juny de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 366/2022 i declarar el dret de l'empresa reclamant a la informació sobre l'acta policial i l'informe sanitari indicats a l'antecedent 2, sens perjudici de la necessitat d'anonimitzar prèviament les dades que identifiquin o permetin identificar sense esforç desproporcionat persones físiques eventualment responsables de la comissió d'infraccions.
2. Requerir a l'Ajuntament de Maçanet de la Selva que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies. En cas que l'Ajuntament no tingui en el seu poder l'informe sanitari sol·licitat, cal que dins d'aquest

mateix termini derivi la sol·licitud corresponent als serveis del Departament de Salut, d'acord amb els requisits establerts pels articles 30 LTAIPBG i 57 del Decret 8/2021.

3. Requerir a l'Ajuntament de Maçanet de la Selva a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 366/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.